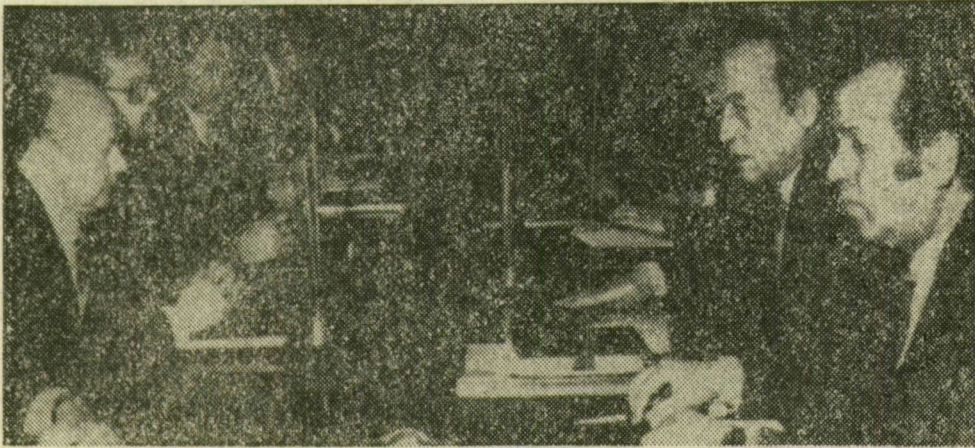

Magyar-román külügyminiszteri tárgyalások

Várkonyi Péter külügyminiszter Stefan Andreinek a Román Szocialista Köztársaság külügyminiszterének meghívására vasárnap Bukarestbe érkezett. A hivatalos tárgyalások hétfőn megkezdődtek, s ma fejeződnek be. A képen (balra): a magyar küldöttség Várkonyi Péter vezetésével, jobbról: a román. Stefan Andrei külügyminiszterrel az élen. (Telefotó — Agerpress—MTI—KS)

Nem tudnak egymásról A klubtanács — és a klubok

Sehogy sem sikerült elfelejtetem ama bizottsági ülést, amelyen a meghívottak, a vendégek — legalábbis jelenlétükkel — nagyobb érdeklődést mutattak, mint az illetékesek, a tagok. Közülük ugyanis az elnök és a titkár mellett ketten ültek az asztalnál nyolc helyett. Egyikük bosszúsan a főlegesen töltött percek miatt, másikuk beletörődvé a kínos ténybe, új időpontban újra tartják a megbeszélést, hátha akkor döntőképes lesz a klubtanács. Először hallásra a kívülálló hajlamos rögtön feleltetni, választott posztjára méltatlannak minősíteni a távollévőket. Am ha csak kísérlet is tesz napjaink klubmozgalmának szövevényes gubancát szálaztatni, azonnál megmondja a kétszer is, pálcát törjön-e egy eredendően hasznos céljal létrehozott testület fölött.

Nyolc esztendő a rendelet — az Állami Ifjúsági Bizottságé —, amely a klubos ügyeket, így például a klubok irányítását rendszabályozza. A szegedi meg a város környékén működő ifjúsági klubokat a városi klubtanács irányítja, vagy helyesebb lenne úgy fogalmazni, irányíthatná. Márton János, a klubtanács titkára úgy fogalmazott: nincs esz-

köz a kezükben, amivel végezhetnék a feladatot. A testület a városi tanács művelődési osztálya és a városi KISZ-bizottság mellett működik, javaslattevő jogkörrel. Magyarul, tanácsokat adhat, koordinálhatna a klubprogramokat, jutalmazhat jól dolgozó vezetőket, közösségeket, pénzzel, kitüntetéssel. Hogy minden csupán lehetőség, azzal tisztában vannak a tagok, akik egyébként tapasztalt közművelődési szakemberek, gyakorlott klubvezetők. Talán éppen hozzáértésük oka, hogy nem táplálnak túlzott reményeket a negyedévenként tartandó tanácskozásokhoz, meg ahhoz sem, hogy közösen kialakított, a köz hasznára fordítható elképzeléseiket fogantathatnának. Pedig azokra nagy szükség lenne.

Jelenleg Szegeden 33, a város környéki községekben kilenc klub működik, illetve ennyi szerepel a tanács nyilvántartásában. (Ugyanis a klub léte nem jelent klubéletet is: van ahol éppen vezető hiányzik, van ahol most éled újjá, vagy éppen megszűnik, de akad évek óta kongó, papíron létező meg alkalmanként funkcionáló is.) Mindenesetre a harmincháromból 10-

15 közösség rendszeresen találkozik, saját programokat készít. S ha például az afitosok ismernék, a textilesekét, biztosan nem fordulhatna elő, hogy vendégül hívott művészek, együttesek egy napon, egy estén ugyanazzal a műsorral mindkét klubban igen magas gáziért lépnek föl. A klubtanács titkára említette, egy este hat szegedi klubban kelt el a 20 éves az Omega című műsor, előadásoként kétezer forintért. Miért nem tudnak hát egymásról a klubok, miért nem koordinálhat érdemben a tanács? (E pénzzsűkös világban talán ez lenne a legfontosabb.) Mert például öregnek számít az a klubvezető, aki „már” három éve áll a közösség élén — elvesztette rangját presztízsét és tisztsgát. Mondják, s bizonyosan nem ok nélkül, sem anyagilag, sem erkölcsileg nem becsülik a klubvezetőket. Egyrészt e fluktuáció miatt lehetetlen a kapcsolatok kiépítése, másrészt a különböző érdekek sem kedveznek az együttműködésnek. A felsőoktatási intézmények klubjai a közművelődési bizottságok irányításával, érthetően csak a hallgatók kegyeit keresik, a vállalatok, intézmények támogatásul: fejében érvényesíthetik kívánságaikat, az általuk fenntartott klubokban. A 10-15 lakóterületi klub a különböző korosztályok igényeit szolgálja, ezeket is, és a művelődési házakban található a klasszikus értelemben vett ifjúsági klubokat is a Bartók Béla Művelődési Központ segíti, ahogy erejéből telik. Egyedül a középiskolák klubjai nem okoznak gondot a tanácsnak, mert-hogy azok hely, pénz és vezető híján elháltak, funkcióikat több-kevesebb sikerrel a diákcentrumok vették át.

Az építőipar ideai tervei

Csongrád megyében a kínálat nagyobb a keresletnél

Az ideai népgazdasági terv szerint az építőiparnak országosan a múlt évivel 1-2 százalékkal több építési és szerelési feladatot kell teljesítenie, s összességében az ágazat bruttó termelését 1-2,9 százalékkal bővíti. A beruházási vásárlóerő alapján ugyanis valószínűsíthető, hogy az építési igények évek óta tartó csökkenése az idén megáll. Azzal lehet számolni, hogy a népgazdaságban az összes beruházás volumene 1 százalékos körüli mértékben, ezen belül a lakossági építkezéseké 6-8 százalékkal emelkedik, a szocialista szektor fejlesztési befektetése pedig az idén is a tavalyihoz hasonlóan alakul.

Az igényekkel összhangban, ebben az évben is folytatódik az építőipari termelés differenciálódása. Ezen belül azonban az építési kereslet a fővárosban valamint Baranya, Hajdú-Bihar és Komárom megyében meghaladja a kínálatot, másutt — főleg Borsod, Csongrád, Győr-Sopron és Somogy megyében — pedig a kínálat nagyobb a keresletnél.

Az építők fontos feladata az idén a folyamatban levő 12 állami nagyberuházás tervezett ütemű kivitelezése, s négy nagy építkezés: a Márkus-hegyi és a nagygyézházi bányászati és fenyőfői bauxitbánya, valamint az Árpád-híd és a Flórián tér rendezésében még hátralevő munkálatok — teljes befejezése. Az idén új beruházásként megkezdődik a Nemzeti Színház építése. A nagyberuházások kivitelezési feladatainak 60 százaléka öt létesítményre, a Dunai Vasúti kocszólóművére, a Paksi Atomerőműre, a Ferihegyi repülőtérre, a metró észak-déli vonalára és a mecsek-i kocszólható szénbánya fejlesztési beruházásra összpontosul.

Az idén is kiemelt feladatot a népgazdasági tervben előirányzott 74-75 ezer lakás, s ebből állami erőforrásból 11 ezer, magánérből 63-64 ezer új otthon felépítése. Az állami építőipari vállalatok 33-34 ezer,

a szövetkezetiek mintegy 3 és fél ezer lakás átadásával számolnak.

A fővárosban, de vidéken is alapvető követelmény, hogy egyenletesebb ütemű munkával gondoskodjanak a lakások folyamatos átadásáról, a munka minőségének javításáról, s kerüljék el a sok gondot okozó és sok hibát szülő év végi hajrákat. Fontos feladat az is, hogy az új lakóterületek kereskedelmi, kulturális és különböző szolgáltató létesítményei a lakásátadások ütemével összehangoltan épüljenek meg. Emellett növekednek a régi épületállomány fenntartási és felújítási munkái. Így az idén 20 ezer állami és személyi tulajdonú lakás felújításáról és 14 ezer otthon korszerűsítéséről kell gondoskodni.

Ismertették többek között az építő- és építőanyag-ipari ágazat 1985. évi feladatait és a VII. ötéves tervidőszak fejlesztési koncepcióját, továbbá a kő- és kavicsipar, valamint a cementipari közepetávú fejlesztési feladatait.

Egyetértettek abban, hogy a piaci verseny teljes kibontakoztatásának elősegítéséhez indokolt, hogy az építő- és építőanyag-ipari szervezetek döntő többségét vállalati tanács, illetőleg közgyűlés által irányított vállalati formába sorolják.

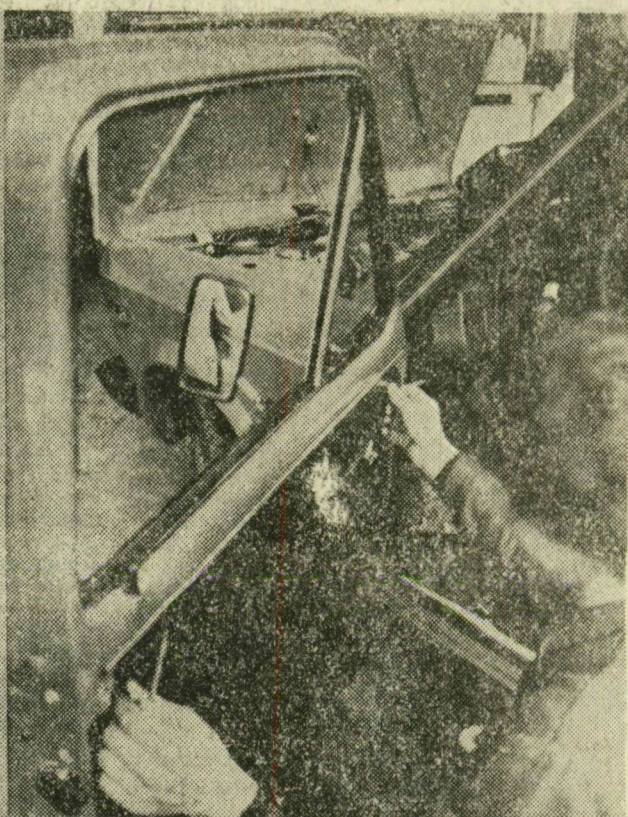
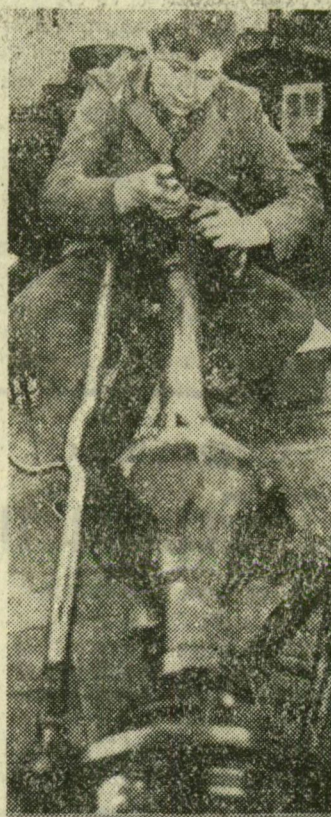
Megállapodtak abban, hogy az ingázó építőipari dolgozók helyzetének javítására egyes béren kívüli juttatások területén növelni szükséges a vállalatok döntési jogkörét, ezek szabályozását pedig a vállalati kollektív szerződés hatáskörébe kell utalni.

Áttekintették az 1985. évi lakossági építőanyag-ellátás várható helyzetét. Szükségnek tartják, hogy a falazó- és tetőfedőanyag-termelés növelését ebben az évben is bérpreferenciával segítsék.

Egyeztettek az ÉFÉDOSZ soron következő kongresszusával, az 1985. évi szakszervezeti választásokkal kapcsolatos közös feladatokat.

Somogyi László építésügyi és városfejlesztési miniszter és Gyöngyösi István, az Építő-, Fa- és Építőanyag-

ipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára — vezető munkatársaiak részvételével — hétfőn megbeszélést tartottak a közös feladatokról.

Nagy László felvételei

Nem könnyű manapság nyereségesé tenni a lakossági szolgáltatást. A Sárosi utcai autószerződés például nyereséges a szolgáltatómunka, tavaly például a 45 millió forintos bevételükből 17 milliót tett ki a lakosság részére végzett munka. Lehet, hogy pénztárcánknak még a mostani munkadíjak is soknak tetszenek, mi azonban a fizetésünkhöz, s nem a valóságos költségekhez viszonyítunk

Természetesen nem rendelkeznek, irányító testület nélkül, hogy minden fiatal megtalálja-e szórakozásának, művelődésének megfelelő helyét: hogy mozdítja-e őket valaki a közösség felé, egyáltalán, élésztaetik-e ilyenfajta igényüket. Mert más ez a korosztály, mint a szép emlékekű klubépítő nemzedék volt. Am, ha akkor — a 60-as években — lehetett együttgondolkodni, most miért ne lehetne újragondolni (közösen), hogyan tovább? Kezdeményezhetné ezt a klubtanács.

Mag Edit

Építésszek világkongresszusa

Kairóban megkezdődött az Építésszek Nemzetközi Szövetségének X. világkongresszusa. A magyar származású Pierre Vágó építész által alapított szövetség a világ építészeti szervezeteit tömöríti, és mint az ENSZ egyik szakosított szervezete működik.

A közgyűlésen több magyar szakember vesz részt, többek között Kerényi József is, aki itt veszi át a világszövetség háromévenként adományozott Sir Robert Matthew díját.